

Скарбничка

Обираючи доброту

СЬОМА ДОЧКА 3

ЯБЛУКО В САДУ 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

МАЛЬЧИКИ І «ПЛАТЬЦЯ» 5

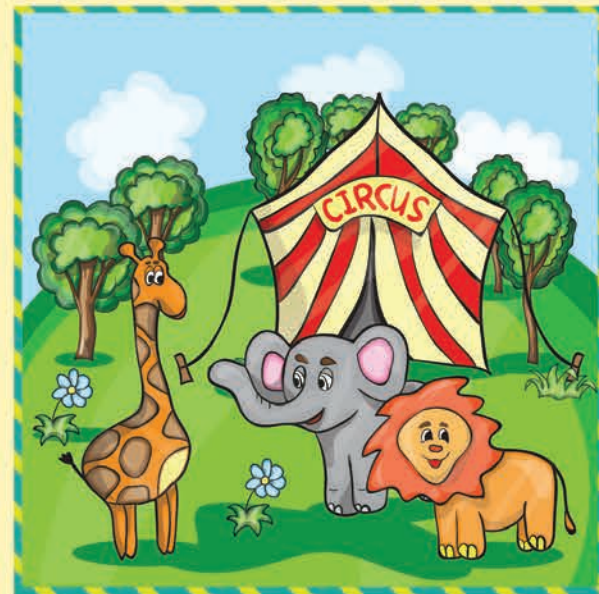
ЗАМОК З ПІСКУ 6

СТУРБОВАНА МАТУСЯ 6

ПЕРВЫЕ ЗЕРКАЛА 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

КАВУН 11

НАЙДИ ОТЛИЧИЯ

Данилко вже два роки збирає колекцію моделей іграшкових машин. Сьогодні вранці мама подарувала йому нову вантажівку. Вона була яскраво – зеленою, з чорними колесами, з великими фарами й відкритим кузовом.

Повернувшись додому, хлопчик направився до своєї кімнати, щоб ще раз помилуватися новою моделлю. Як же він здивувався, коли не знайшов на полиці красуню-вантажівку. «Де ж вона? – занепокоївся Данилко. – Невже впала під ліжко?». Хлопчик опустився на коліна і почав шукати, проте вантажівки там не було.

Цієї хвилини до кімнати увійшов менший брат Данилка – Максимко. Його обличчя було сумним. Коли він подивився на брата, то низько опустив голову. Данилко побачив у руках

Максимка свою нову вантажівку, але в якому жалювистому стані! Задні колеса були відсутні, а на боці машини була величезна потворна подряпина.

– Ти взяв мою вантажівку, закричав хлопчик, – поламав і подряпав її!

– Я не хотів, – пробурмотів Максимко.

Данилко вихопив у брата з рук машинку і закричав: «Не хочу з тобою розмовляти! Не підходь до мене!» – і зі злістю зачинив двері своєї кімнати.

Увечері за вечерею діти не розмовляли один з одним. Мама з татом дивилися на синів, але нічого не говорили. Коли діти повечеряли, батько повернувся до синів.

– Ви обидва не праві. Ти, Максимку, узяв, не питаючи, те, що тобі не належить. А ти, Данилку, як старший, не повинен був так реагу-

вати і гримати дверима зі злості.

Хлопчики похмуро дивилися в тарілки, не дивлячись на батька. Максимко згадав, що він зробив з іграшкою брата, і сльози покотилися по його щоках.

– Вибач, що я взяв твою машину без дозволу. Але я не хотів її зламати.

Данилку стало шкода брата більше, ніж поламану машинку, і він тихо промовив:

– Пробач, що накричав на тебе...

Пізніше, коли батько зазирнув до дитячої кімнати, він побачив таку картину: хлопчики на підлозі зробили міст, по якому їхала вантажівка, що загубила задні колеса. Брати весело сміялися.

– Тату, ми знову друзі, – солідним голосом сказав старший син, а молодший вже споруджував гараж для поламаної машини.

УШКИ НА МАКУШКЕ

2

А ЗНАЄТЕ ЛИ ВИ, ЧТО...

8

РОЗБИТА БАНКА

10

Ушки на макушке

Дорогие ребята, попробуйте представить, что в мире пропали все звуки! Воцарилась полная тишина. Нет пения птиц и разговоров с друзьями, нет музыки и песен! Не хотите так? И я не хочу! Без звуков жизнь станет скучна и неинтересна. Бог сделал так, чтобы человек мог слышать и издавать звуки.

Давайте рассмотрим наше ухо и увидим, как оно устроено. Снаружи у нас находятся ушные раковины. Мы можем их потрогать. А вот самые важные части уха располагаются внутри нашей головы.

Звук – это невидимая волна в воздухе. Она движется по слуховому проходу и ударяется в барабанную перепонку. Странное название, правда? Но верное! Барабанная перепонка – это туго натянутая пленка, как барабан. Получив «удар»,

она передает колебания трем крохотным косточкам (молоточку, наковальне и стремечку), потом во внутреннее ухо, которое закручено, как улитка, а уже оттуда через нервы идет сообщение в головной мозг. Вот тогда мы и понимаем, что слышим: то ли мама зовет нас обедать, то ли котенок мяукает, просит, чтобы его покормили.

Вот так чудесно устроил Бог орган слуха!

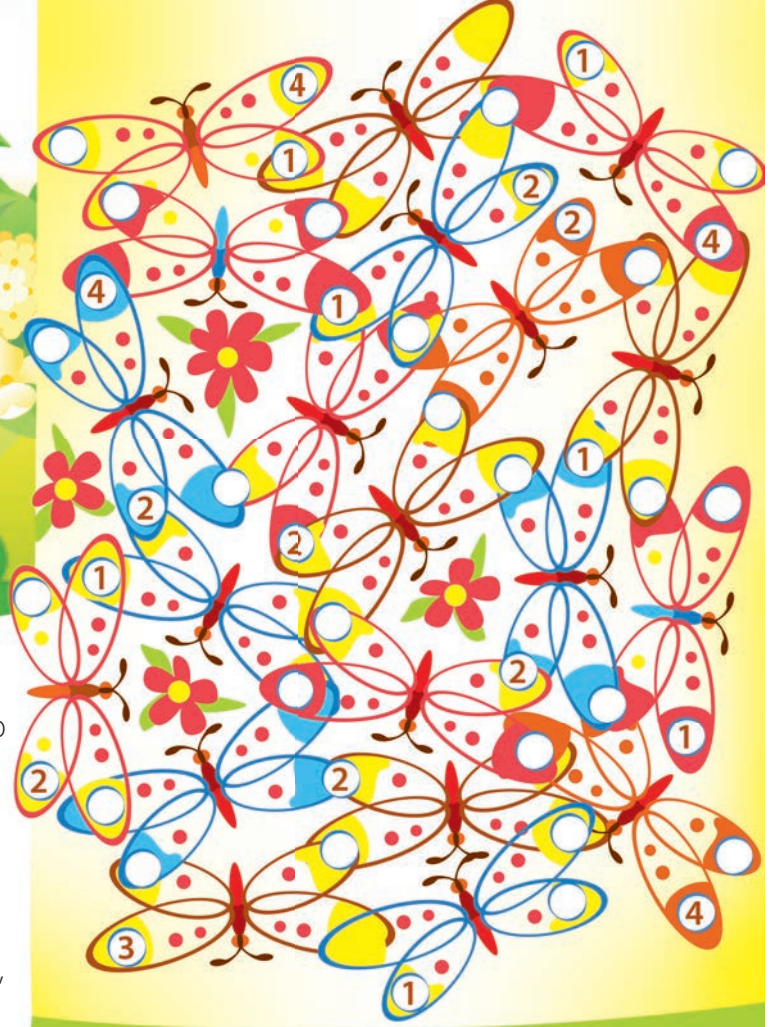
Слух нужно беречь! Вы знаете, что если рядом прогремит взрыв, то барабанная перепонка от такого звукового удара может лопнуть, и человек перестанет слышать совсем. Но, оказывается, те, кто постоянно слушает музыку в наушниках, тоже начинают хуже слышать. Слух снижается постепенно, но человек не замечает этого, он просто все громче и громче делает

звук в своем плеере, а через некоторое время его друзья замечают, что он начинает «акать». Друзья его что-то спрашивают, а он в ответ «А?» да «А?»

Не слушайте музыку в наушниках, не бывайте подолгу на шумных улицах, а пойдите в парк, где так хорошо и спокойно. Не слушайте, когда ругаются, и произносите только добрые слова. Носите зимой головной убор, чтобы не застудить уши, и тогда вы до старости сможете наслаждаться всеми чудесными звуками, какие только могут окружать вас. Слух – это чудесный дар, который подарил нам Бог!

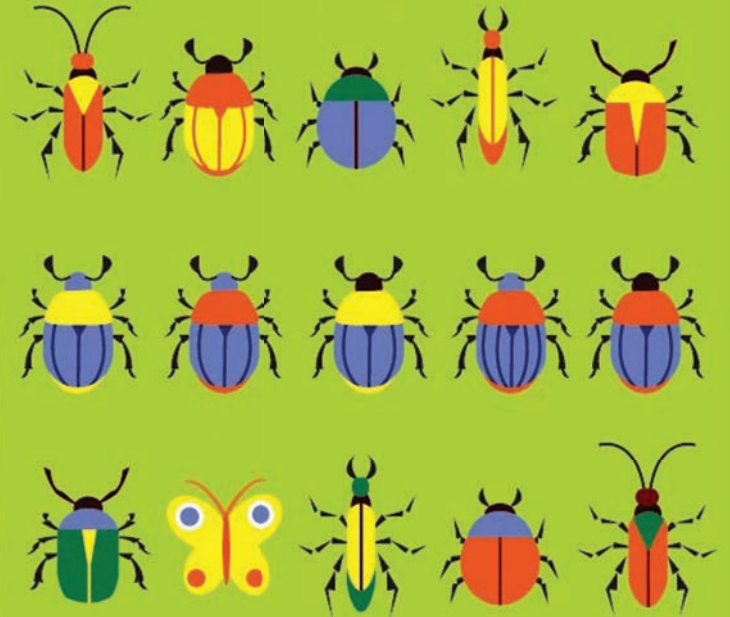
Знаете ли вы? Сера, которая образуется у нас в ушах, защищает их от пыли. Но когда ее скапливается много, она мешает нам слышать. Чистить уши надо очень осторожно, при необходимости обратиться к врачу.

Вдоль каждого контура бабочки должны располагаться цифры 1, 2, 3 и 4. Впиши их в пустые кружочки.

ЖУЧКИ

Какое насекомое лишнее?

Раскрась, подобрав нужный цвет.

Суниці для Наталі

У третьому класі навчається маленька Наталя. Вона довго хворіла. А це вже прийшла до школи. Бліда, швидко втомлюється. Андрійко розповів своїй мамі про Наталю. Мама й каже:

– Цій дівчинці треба їсти мед і суниці. Тоді вона стане бадьорою, рум'яною... Понеси їй суниць, Андрійку.

Андрійкові хочеться понести суниць Наталі, але

чомусь ніяково. Він так і сказав мамі:

– Соромно мені, не понесу.

– Чому ж тобі соромно? – дивується мама.

Андрійко й сам не знає, чому йому соромно. Наступного дня він все-таки узяв із дому пакуночок суниць. Коли вже закінчилися уроки, він підійшов до Наталі. Віддав їй пакуночок із суницями й тихо сказав:

– Це суниці. Ти їж, і щічки будуть у тебе рум'яні.

Наталя взяла пакуночок із суницями. І сталося дивно. Щічки її стали червоні, як мак. Вона ласково подивилася Андрійкові в очі й прошепотіла:

– Дякую...

– Чому ж це щічки у неї стали рум'яні? – подумав Андрійко. – Вона ще не їла суниць...

Сколько животных на картинке? Сосчитай.

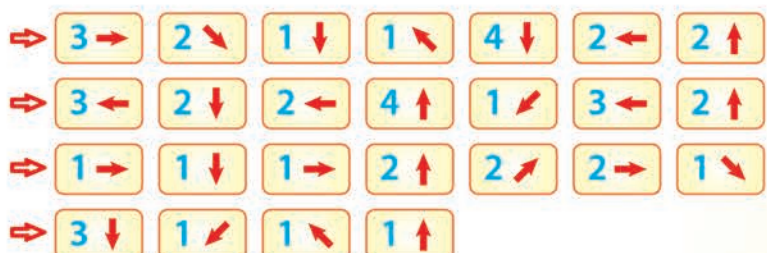
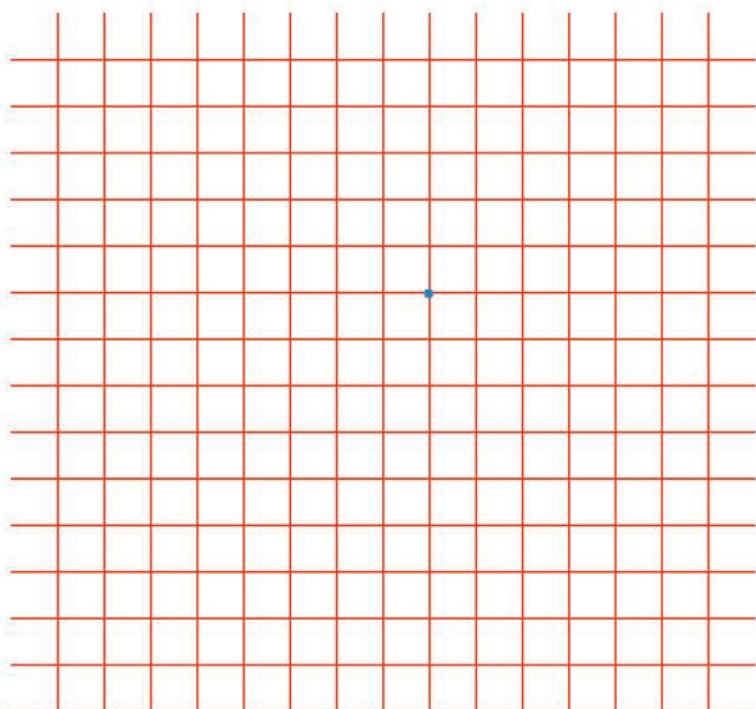

ЛОГИКА

Найди пару одинаковых воздушных шариков.

ГРАФИЧЕСКИЙ ДИКТАНТ

СЬОМА ДОЧКА

Було у матері сім дочок. Ось поїхала одного разу мати в гості до сина. А син жив далеко-далеко. Повернулася додому аж через місяць.

Коли мати ввійшла до хати, дочки одна за одною почали говорити, як вони скучили за матір'ю.

– Я скучила за тобою, немов маківка за сонячним променем, – сказала перша дочка.

– Я чекала тебе, як суха земля жде краплину води, – промовила друга дочка.

– Я плакала за тобою, як маленьке пташеня за пташкою, – сказала третя.

– Мені тяжко було без тебе, як бджолі без квітки, – щебетала четверта.

– Ти снилася мені, як троянді сниться краплина роси, – промовила п'ята.

– Я виглядала тебе, як вишневий садочок виглядає соловейка, – сказала шоста.

А сьома дочка нічого не сказала. Вона зняла з ніг матусі взуття і принесла їй у місці теплої води – помити ноги.

ЯБЛУКО В САДУ

Восени маленькі близнятка Оля й Ніна гуляли в яблуневому саду. Був тихий сонячний день. Майже все листя з яблунь опало і шурхотіло під ногами. Тільки де-не-де на деревах залишилося пожовкле листячко.

Дівчатка підійшли до великої яблуні. Поруч із жовтим листком вони побачили на гілці велике рожеве яблуко.

Оля й Ніна аж скрикнули від радості. – Як воно тут збереглося? – з подивом запитала Оля.

– Зараз ми його зірвемо, – сказала Ніна і зірвала яблуко.

Кожній хотілося потримати його в руках.

Олі хотілося, щоб яблуко дісталася їй, але вона соромилася висловити це бажання, а тому сказала сестрі:

– Хай тобі буде яблуко, Ніно...

Ніні хотілося, щоб яблуко дісталася їй, але вона соромилася зізнатися в цьому. Ніна сказала:

– Хай тобі буде яблуко, Олю...

Яблуко переходило з рук у руки, дівчатка не могли дійти згоди. Та ось їх обох осягнула одна і та ж думка: вони прибігли до мами радісні, схвильовані. Віддали їй яблуко.

У маминих очах сяяла радість.

Мама розрізала яблуко й дала дівчаткам по половинці.

В. Сухомлинський

ПУТЕШЕСТВИЕ В СТРАНУ «ЗДОРОВЬЕ»

Здоровье – это богатство, это большая ценность, которая дана человеку. О здоровье надо думать не тогда, когда оно потеряно, а всю жизнь, начиная с малых лет. И никакие дорогие вещи, ценные приобретения не заменят человеку здоровья. Как же сделать так, чтобы всё в нашем организме функционировало, как надо? Чтобы мы были здоровыми, красивыми, счастливыми? Эта игра поможет тебе научиться вести здоровый образ жизни.

Укрепи свое
здоровье – походи
в поход **+ 1 ход.**

Лень – плохое качество
характера. Иди по
длинному пути **- 1 ход.**

Какой
витамин
содержится
в солнечных
лучах?
+ 1 ход.

Сколько стаканов
воды в день
необходимо
выпить человеку?
За правильный ответ
+ 5 делений.

Ты рассказал другу
о вреде алкоголя и курения.
Иди по короткому пути
+ 1 ход.

Подыши свежим
воздухом в лесу
+ 3 деления.

Полей цветы
и овощи
+ 4 деления.

Искупайся
и выпей воды
у источника
+ 1 ход.

В твои легкие
попал табачный дым.
Тебе придется идти,
чтобы их очистить.
- 1 ход.

Попробуй пищу, которую ели
Адам и Ева. Какая это пища?
За правильный ответ **+ 4 деления.**

Поздравляю!
Желаю крепкого
здоровья!

Прими солнечную
ванну и искупайся
+ 5 делений.

Ты просидел сутки
за просмотром
телепередач
- 10 делений.

Сделай несколько
физических
упражнений
+ 1 ход.

Отдохни. Сон
принесет тебе
бодрость
- 1 ход.

Осуществи
велопрогулку
+ 3 деления вперед.

Ты объелся сладкого.
Придется похудеть – иди
по длинному пути.

МАЛЬЧИКИ И «ПЛАТЬИЦА»

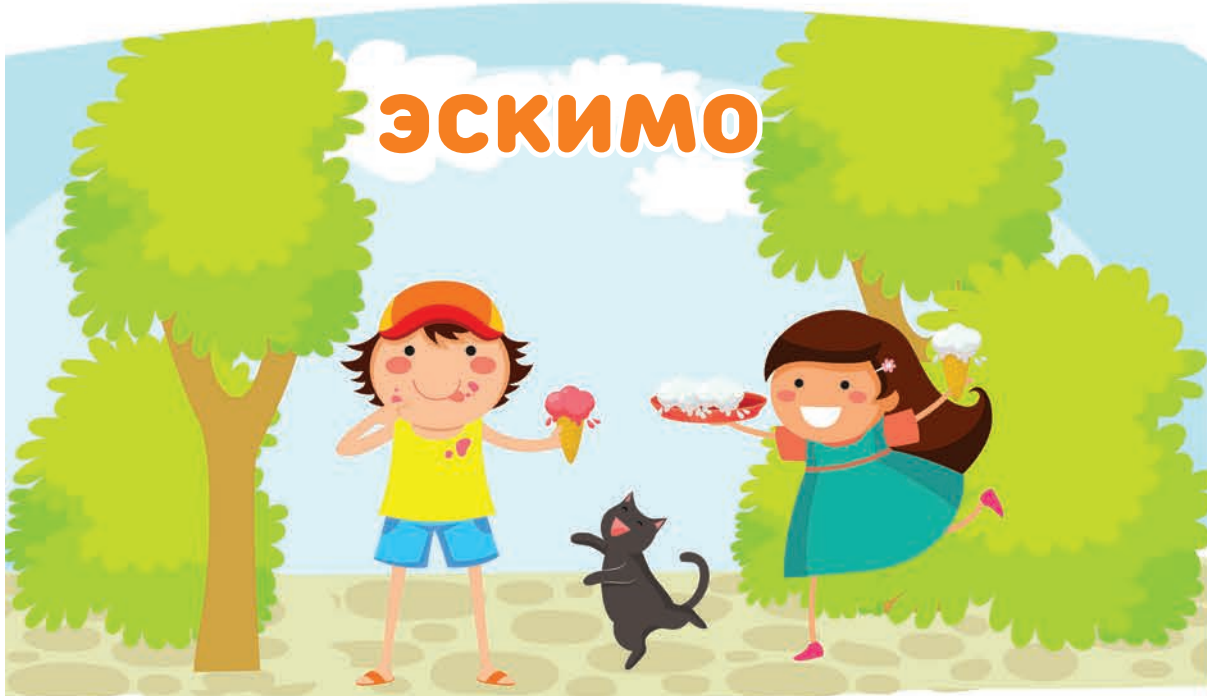
А знаете ли вы, что, если в современном мире различие в костюме детей в основном определяется полом ребенка, то в XVII – середине XVIII столетия то, что носили дети, скорее свидетельствовало о степени власти и независимости, чем о половой принадлежности? Если сейчас родители вряд ли станут одевать своего ребенка-мальчика в платьице, то, живи они в XVII веке, это было бы вполне нормально. Это не означало, что маленьких мальчиков считали женственными, это просто означало, что мальчики еще недостаточно выросли, чтобы перейти в мужской мир – мир бриджей (их, кстати, придумали в XVI веке) и сюртуков.

Бриджи мужчин и старших мальчиков, которые уже вступали в мир работы или школы, а потому отдалялись от семьи,

однозначно отделяли их от всех тех, кто носил платья: женщин и совсем маленьких детей, оставшихся дома. Кроме платьев, свидетельством чисто домашнего существования были чепцы, скрывающие волосы.

По мере взросления мальчики постепенно избавлялись от разных элементов одежды, подчеркивавших их подчиненную роль. Первыми в утиль отправлялись чепцы – мальчику разрешали показывать свои локоны. Ну а когда ребенку исполнялось лет шесть-семь, он выбрасывал детское платьице и облачался в бриджи и уменьшенное подобие сюртука взрослого мужчины. Причем любая шалость могла вернуть мальчика к ношению «платья» – поэтому дети в этот момент, как правило, старались вести себя хорошо.

ЭСКИМО

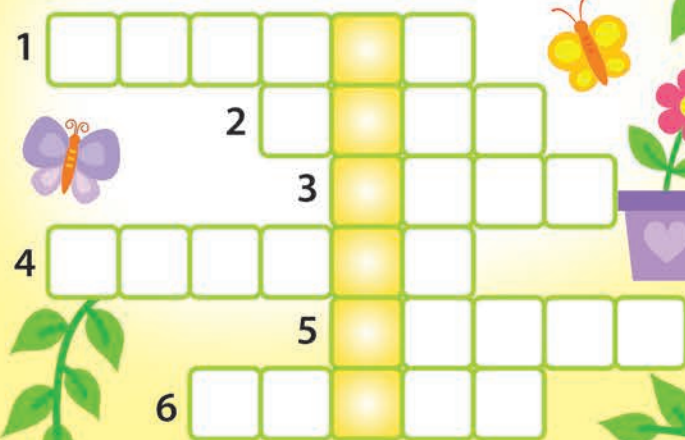
А знаете ли вы, что слово «эскимо» (первоначально название марки мороженого, ставшего впоследствии нарицательным) действительно имеет отношение к эскимосам. В свое время полярные племена получили от своих соседей – американских индейцев – наименование «эскимО», что по-индейски означало «люди, поедающие сырое мясо». Англичане, перенимая это слово, решили, что «эскимО» – это единственное число, и по привычке добавили «с» на конце для обозначения народности. Ну а мы заимствовали это слово

из английского уже в искаженном варианте.

А само эскимо придумал Кристиан Кент Нельсон – американец – датский эмигрант, в 1920 году после того, как ему пришлось наблюдать, как ребенок в магазине мучительно не мог выбрать, купить ему мороженое или шоколадный батончик. Предприимчивый Нельсон долго экспериментировал, как ему мороженое облить шоколадом, чтобы получился приличный результат – и вот нашел. Мороженое он назвал «Пирог эскимоса».

КРОССВОРД

Разгадай кроссворд и прочти слово в желтых клеточках.

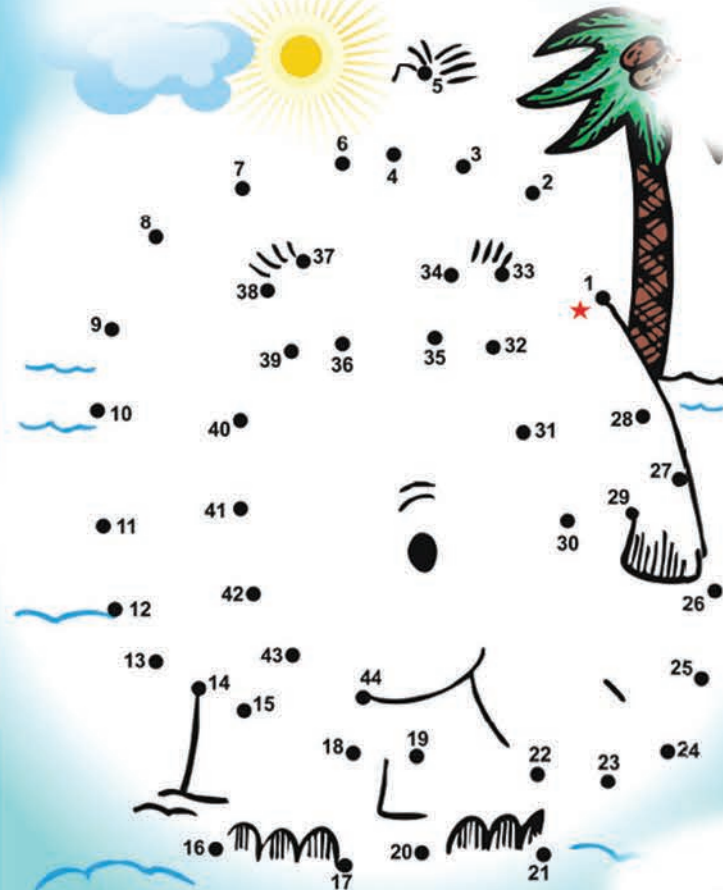

1. Последний летний месяц.
2. Мелкие капли влаги на растениях.
3. Одно из времен года между весной и осенью.
4. Сильный дождь.
5. Украшение природы, созданное Богом, имеющее прекрасный аромат.
6. Насекомое, которое собирает цветочный нектар.

Помоги мальчику пройти между лежаками к морю.

Соедини точки по порядку, и ты увидишь одного из обитателей Африки. Кто это?

Наталя Гунько

ЗАМОК З ПІСКУ

Арсенко грався біля води. Хлопчик будував великий замок із піску. Поруч бігав його друг Мишко.

Замок був майже завершений, як раптом Мишко впав просто на нього. Споруда з піску була зруйнована. Арсенко сильно розгнівався. Він був обурений.

— Ти навмисно впав на мій замок! — закричав Арсенко.

— Я випадково, — розгублено відповів Мишко.

— Ні! Ти хотів зруйнувати мій замок! — сердито відказав хлопчик.

Арсенко пішов додому. Він вирішив розповісти мамі про свій замок та Мишка. Мама уважно вислухала і сказала:

— Я думаю, що ти даремно гніваєшся на Мишка. Потрібно повірити йому, адже я впевнена, що він не навмисно

зруйнував твій замок. До того ж ти повинен вибачитися перед ним.

— Але ж, мамо, хіба я повинен вибачитися перед ним?

— Так, — відповіла мама. — Адже ти сильно образив хлопчика. Ісус прощає нам усіякі наші гріхи — навмисні чи не навмисні. Ми теж повинні прощати один одного. Бог любить тебе так само, як і Мишка. Господь буде засмучений, якщо ви не помиритесь!

Арсенка вразило те, що йому сказала мама. Хлопчик відповів: «Я обов'язково попрошу пробачення у Мишка. Адже я так не хочу засмучувати Ісуса».

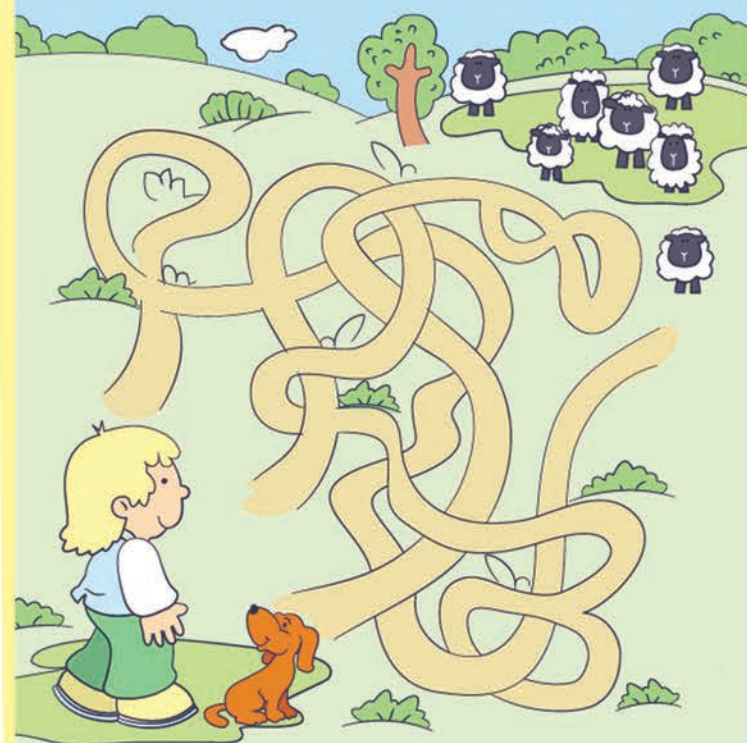
Наступного дня Арсенко помирився з Мишком. І невдовзі хлопчики стали хорошими друзями.

Учимося рисувати арбуз.

ЛАБИРИНТ

Помоги пастуху найти дорожку, которая приведет его к стаду овец.

Стурбована матуся

В одній родині жила дівчинка, яку звали Марта. Також у неї був старший брат на ім'я Богдан. Діти любили разом гратися.

Одного спекотного дня вони вирішили піти до річки. Богдан будував замок із піску, а Марта щосили кидала камінці у воду.

Надійшов час обіду, і мама вийшла на вулицю покликати дітей до столу. Шукаючи дітей, вона гукнула: «Богдане, Марто, ідіть обідати!» Але їй ніхто не відповів. Тоді вона гукала все голосніше й голосніше. Мама сильно занепокоїлася. Жінка шукала своїх дітей усюди: вдома, на подвір'ї, запитувала у сусідів, але ніхто їх не бачив.

Мама почала молитися: «Господи, оберігай моїх дітей. Допоможи, щоб я змогла їх знайти».

Раптом їй спало на думку: «Вони, напевно, вирішили піти купатися в річці. Я їм забороняла це робити без нагляду дорослих, адже це так небезпечно!»

Стурбована мама побігла до річки. І справді, там вона знайшла своїх діточок,

які мирно та спокійно бавилися біля води.

— Як ви мене налякали! — стурбованим голосом сказала мама. — Я вам не дозволяла купатися без дорослих.

Богдан з Мартою пояснювали матері, що було дуже спекотно, проте вони пам'ятали про заборону купатися.

Увечері, перед сном, мама читала Біблію своїм діткам. Вона прочитала історію про те, як батьки загубили маленького Ісуса в натовпі дорогою додому.

Богданові та Марті сподобалася ця історія. Наприкінці дівчинка, аналізуючи свій сьогоднішній вчинок, промовила:

— Мамо, я зрозуміла, що засмутила тебе сьогодні. Пробач мені. Ти так само, як Марія, мати Ісуса, непокоїлася за нас із братом.

Богдан погодився:

— Вибач, будь ласка. Матусю, як добре, що з нами завжди наш добрий Ісус! Як добре мати такого чудового Бога, Який оберігає нас!

— Так, — сказала мама, — а ще Бог постійно чує наші молитви.

НАЙДИ 8 ОТЛИЧИЙ

З'єднай лінії та розмалюй.

**Дорогие ребята, вы любите экспериментировать?
Тогда эта страничка для вас!**

ЦВЕТ СИНИЙ.

Медный купорос и аммиак

Понадобится: нашатырный спирт, раствор медного купороса, пустая стеклянная емкость (например, стакан).

В пустой стакан наливаем 50 г раствора медного купороса (голубой цвет) и капаем буквально пару капель прозрачного нашатырного спирта. Голубая жидкость тут же превращается в синюю!

ЦВЕТ ФИОЛЕТОВЫЙ.

Йод и крахмал

Понадобится: раствор йода, раствор крахмала, пустая стеклянная емкость (например, стакан).

Взбалтываем раствор крахмала (непрозрачный, белого цвета) и наливаем 50 грамм в пустой стакан. Добавляем туда 50 грамм раствора йода (золотисто-желтого цвета). В результате у нас в стакане получается жидкость темно-фиолетового цвета!

ЦВЕТ БЕЖЕВЫЙ.

Марганцовка и молоко

Понадобится: раствор марганцовки, молоко, пустая стеклянная емкость (например, стакан).

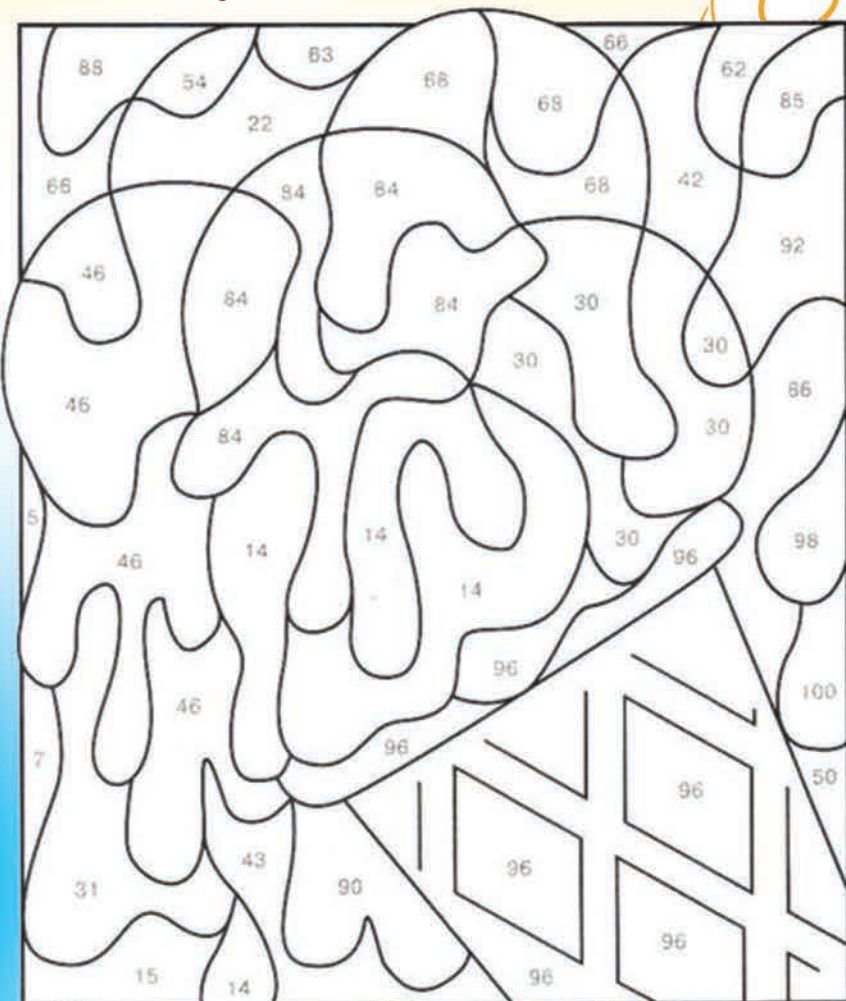
Наливаем 50 грамм молока в пустой стакан. Получаем жидкость белого цвета. Добавляем туда столовую ложку раствора марганцовки (малинового цвета). В результате молоко темнеет и становится бледно-коричневым!

ЗЕЛЕНый ЦВЕТ. Соль и медный купорос.

Понадобится: насыщенный солевой раствор, раствор медного купороса, пустая стеклянная емкость (например, стакан).

В пустой стакан наливаем около 50 г солевого раствора (прозрачная жидкость), добавляем тоже около 50 г раствора медного купороса (голубая жидкость) и смотрим, как в результате реакции жидкость становится зеленой!

Увеличь каждое из чисел вдвое. Раскрась фрагменты картинки с получившимися числами в нужные цвета.

● - 7; ● - 15; ● - 23; ● - 34; ● - 42; ● - 48;

ОПЫТ ПО ОБЕСЦВЕЧИВАНИЮ.

Марганцовка, уксус и перекись

Понадобится: раствор марганцовки, столовый уксус, перекись водорода, пустая стеклянная емкость (например, стакан).

Наливаем в пустой стакан 50 г раствора марганцовки (ярко-малиновый цвет).

Добавляем в него 1 ч.л. уксуса (прозрачный цвет). Жидкость окраски не поменяла – все такая же ярко-малиновая.

А теперь добавьте в нее пол чайной ложки перекиси. Прямо у вас на глазах жидкость начнет светлеть! И уже буквально через минуту в стакане будет кристально-прозрачная вода!

Если к марганцовке сначала добавить перекись, то жидкость станет коричневой и начнет активно выделять пузырьки газа. Но тоже обесцвечивается, если к ней добавить чайную ложку уксуса.

http://www.tavika.ru/p/blog-page_31.html

А ЗНАЕТЕ ЛИ ВЫ, ЧТО...

Исторической родиной абрикоса считается Китай.

Абрикосы бывают нескольких сортов, но все они делятся на три вида: столовые абрикосы, для сушки и консервирования.

Разрезанный напополам и высушенный абрикос называется курага.

В Армении абрикос считается национальным растением.

При высушивании абрикосов плоды не только не теряют множество полезных свойств, но и еще приобретают новые.

Всего известно чуть более 20 сортов этого растения, которое размножается семенами или черенками.

Плоды абрикос издавна активно используют для приготовления различных джемов, варенья, а также выпечки хлебобулочных изделий.

Зачастую фруктам дают название, исходя из места произрастания. Так, например, о финиках мы узнали из Финикии, о персиках из Персии, а абрикосы долго называли армянскими яблоками или сливами, потому что они там очень широко распространены, хоть Армения и не является их родиной.

В плодах абрикоса содержится очень большое количество витаминов, в том числе витамина С и А. Если съесть порядка 200 грамм этих фруктов, то можно себя обеспечить суточной нормой витамина А. Наличие данных витаминов делает абрикосы очень полезными для зрения.

С давних пор люди бережно относились к этому растению, ведь все его части наделены целебными свойствами. Полезными является и мякоть в этом фрукте, и сами косточки, и кора дерева, и листья. Все части растения используются при лечении различных заболеваний.

ДОРОЖКА

Помоги червячку добраться в домик. Проведи путь, не касаясь края.

ПЕРВЫЕ ЗЕРКАЛА

Представьте, если бы вам пришлось искать воду всякий раз, когда вам хочется узнать, как вы выглядите. До изобретения зеркал люди так и поступали. Они искали чистый водоем и смотрели на свое отражение.

Наверное, поэтому кто-то решил придумать более удобный вариант.

Согласно историческим данным, первые зеркала появились в Месопотамии около 3500 лет до н.э. Вскоре они стали очень популярным товаром. В то время зеркала делали не из стекла, как сегодня, а из полированной бронзы. Вначале у них были ровные ручки, сделанные из дерева, слоновой кости или золота. Затем мастера начали создавать более красивые модели с изображениями животных, цветов и птиц. Для украшения зеркал использовали драгоценные металлы, такие как серебро или золото.

Много столетий люди пользовались металлическими зеркалами. Но в 14 веке стеклодувы Венеции начали делать стеклянные зеркала. Но они не были идеально гладкими. Поэтому, когда люди смотрели в такое зеркало, их отражение было размытым и искаженным. Спустя 400 лет один французский изобретатель нашел способ изготовления ровных стеклянных листов, которые не давали искажения. И с тех пор мы пользуемся именно такими зеркалами.

Хелен Робинсон

Веселый English

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

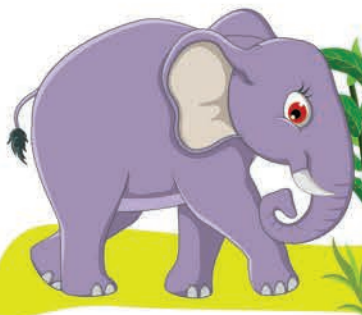
lion ['лайен] – лев

zebra ['зибрэ] – зебра

kangaroo ['кэнгеру] – кенгуру

elephant ['элифант] – слон

hippo ['хипоу] – гиппопотам (бегемот)

giraffe [джи'ра:ф] – жираф

tiger ['тайгэ] – тигр

crocodile ['крокодайл] – крокодил

rhino ['райноу] – носорог

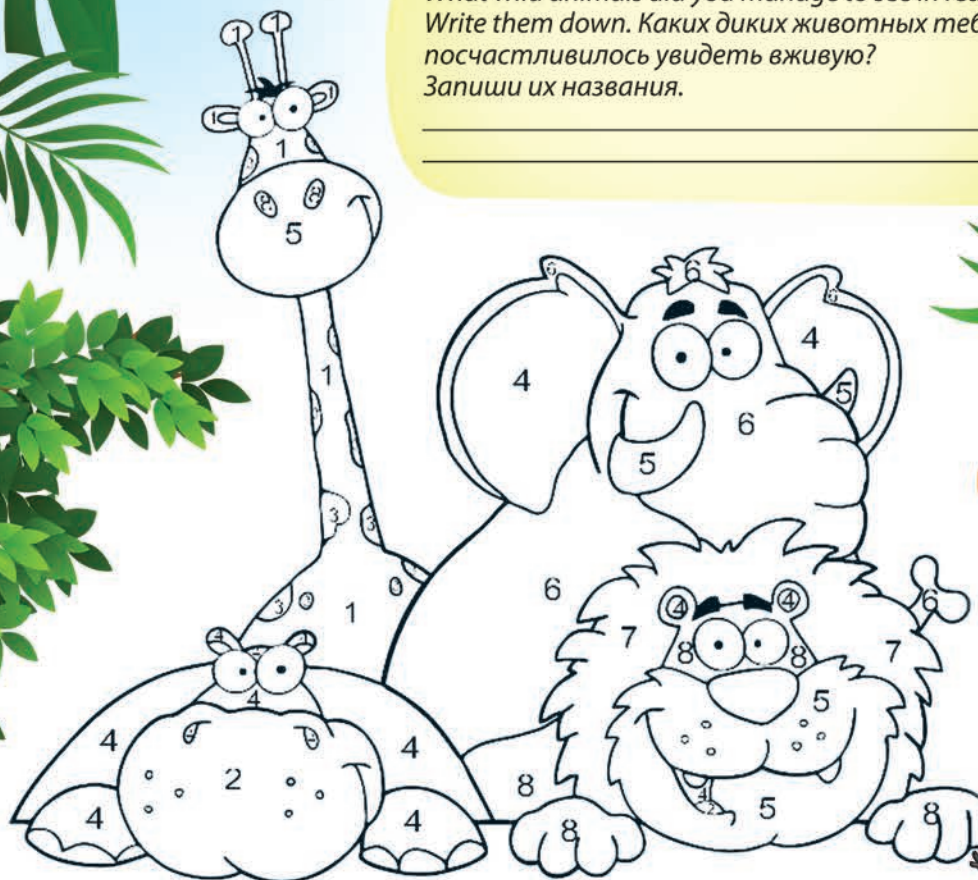

snake [снэйк] – змея

TASK 4

Color the picture.
Раскрась картинку.

What wild animals did you manage to see in real life?
Write them down. Каких диких животных тебе посчастливилось увидеть вживую?
Запиши их названия.

1 – yellow

2 – pale pink

3 – brown

4 – pink

5 – cream

6 – gray

7 – brown

8 – orange

TASK 2

Circle the correct word.
Обведи необходимое слово.

giraffe kangaroo crocodile elephant hippo tiger

giraffe tiger lion rhino snake zebra

zebra giraffe crocodile elephant rhino hippo

rhino hippo snake lion tiger crocodile

zebra giraffe kangaroo lion tiger elephant

rhino giraffe snake kangaroo zebra crocodile

lion hippo giraffe elephant zebra tiger

elephant kangaroo crocodile rhino snake hippo

hippo snake crocodile rhino lion elephant

crocodile kangaroo giraffe zebra tiger hippo

TASK 3

Do the crossword.
Реши кроссворд.

TASK 5

Which animals might have made these tracks? Fill in the letters and match the pictures with the words. Какие животные могли оставить эти следы? Впиши недостающие буквы и соедини слова с рисунками.

1. e _ ph _ n _
2. _ i _ af _ e
3. z _ b _ _
4. l _ n _
5. t _ g _ _
6. _ an _ a _ o _
7. c _ c _ d _ e

kangaroo

zebra

tiger

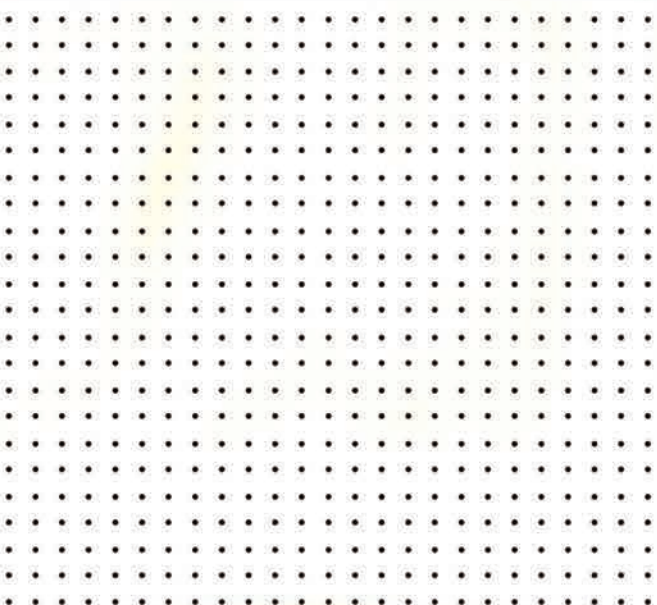
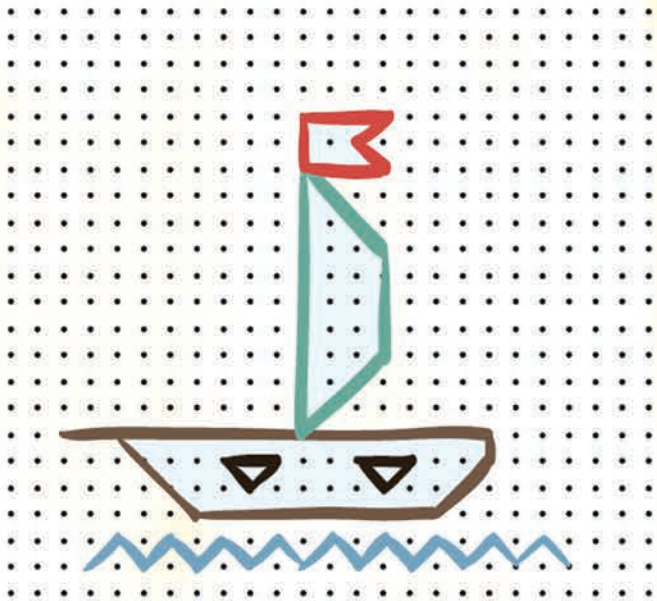
lion

crocodile

giraffe

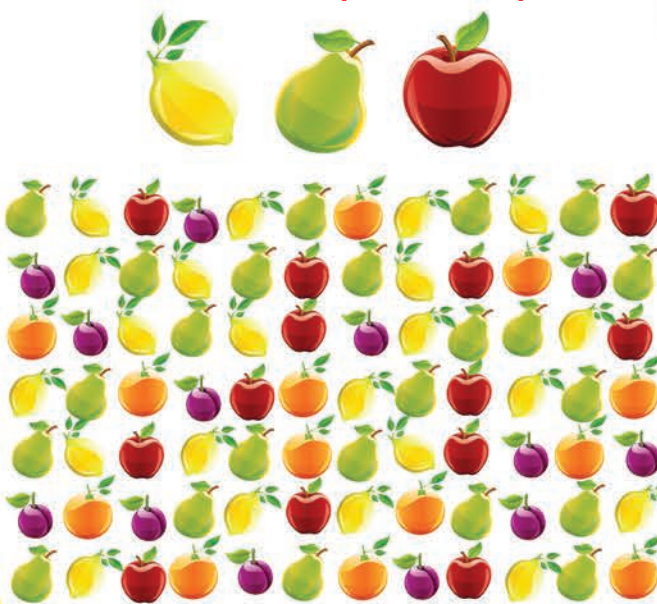
elephant

Орієнтуючись на верхній малюнок, намалюй аналогічний у полі нижче. Уважно полічи кількість потрібних для з'єднання крапок. Наприкінці розмалюй обидва малюнки у різні кольори.

ЛОГИКА

Скільки раз данная последовательность повторяется на картинке?

Какие овощи спрятались? Раскрась.

Алла Кривоносова

РОЗБИТА БАНКА

Напевно, багато кому подобається тепле лагідне літечко. Завжди радієш кожному новому дню. Ось і маленька Олечка любила літечко ще змалечку. Понад усе їй подобається гостювати влітку у бабусі Тетяни.

Ось і цього разу вона приїхала до своєї бабусі. Майже рік вона не бачилася зі старенькою, а також зі своїми сільськими друзями. Особливо подобалося дівчинці спостерігати за тим, як бабуся доїть свою корівоньку, руду красуню Машуню. А потім дівчинка із задоволенням п'є свіженьке молочко.

Але цього року все було інакше. Бабусі важко вже було утримувати корівку та доглядати за нею. Коли Оля дізналася, що в бабусі немає корівки, то трішки засмутилася. Проте бабуся Тетяна підбадьорила онуку. Недалеко від них живе їхня родичка тітка Ніна, яка залюбки буде пригощати їх молоком. Вона вже запросила Олю до себе в гості. Тітка Ніна щодня буде давати молоко для бабусі та Олі. Ця люб'язна родичка запропонувала, щоб Оля прийшла до неї в гості і поспостерігала, як та доїть свою чорнорябу корівку Зоринку. Оля зраділа і після обіду вона вирішила піти до тітки із трьохлітровою банкою за молоком. Майже щодня після обіду дівчинка поспішала до тітки Ніни. Іти до неї було цікаво і водночас потрібно бути обережною, переходячи через міст. А вже на-

останок, майже за кілька метрів до тітчиної оселі, необхідно вийти на круту гору.

Ця приємна родичка відразу сподобалася дівчинці. Вона охоче спілкувалася з нею, показала, як доїть свою Зоринку. А ще тітка познайомила Олю зі своїм пухнастим котиком Муросиком, який завжди лагідно муркотів, сидячи у дівчинки на руках. Єдине, що хвилювало дівчинку, коли вона поверталася додому, – це те, як вона дійде додому, ідучи через міст. Річ у тім, що, коли дівчинка крокує через міст, вона щоразу відволікається, споглядаючи за течією невеликої річки, а ще за жовтими квіточками, які ростуть обабіч берегів. Усе це подобається Олі. Проте слід бути обережною, оскільки скляна велика банка із молоком важка для дівчинки.

Сьогодні зранку була злива, повільно падає дощик. Тому потрібно бути надзвичайно обережною. Головне – не послизнутися і не впасти, ідучи із повною банкою. Дівчинка повільно йде до тітки.

Нарешті міст. «Ось швиденько його перейду, ще кілька кроків – і я на місці», – подумки заспокоює себе дівчинка. Та наступної миті вона пригадала мелодію якоїсь веселої пісеньки про дощик і в такт мелодії Олечка почала розхитувати торбинку, в якій лежала скляна банка. Так іти було набагато приємніше і веселіше. Та, на жаль,

проходячи повз високий телеграфний стовп, вона так високо і сильно розхитала торбу із банкою, що наступної миті тільки почула: «дзеньк». Велика скляна банка розбилася від удару об цей стовп. Дівчинка від несподіванки зупинилася і обережно зазирнула в торбу, не вірячи в те, що сталося. Та нічого тут не вдієш, банка розбилася. Що ж тепер робити? Потрібно повертатися додому із порожніми руками, але ж мама буде сварити, вона попереджала не розхитувати торбу із банкою. Проте наступної миті Оля подумала, що необхідно вигадати щось правдоподібне, що послизнулася, впала і про цьому ще боляче забилася. «О, так за цю вигадку мама та всі інші не тільки не сваритимуть мене, а ще й поспівчують». Соромно стало Олі від таких недобрих думок. «Ні, все – таки скажу правду», – вирішила дівчинка і рішуче поспішила додому. Звичайно, матуся серйозно поговорила з нею. Але докори сумління дівчинку не тривожили, адже вона змогла протистояти спокусі вчинити нечесно.

За годину Оля трохи похнюплена, але, підбадьорюючи себе тим, що вчинила добре, із новою банкою знову прямувала до тітки. Цього разу вона не відволікалася. Дівчинка ще раз переконалася в тому, що найкраще – говорити правду, уникаючи докорів сумління.

Марія Власюк

КАВУН

Того дня я прокинувся в хорошому настрої. Батьки поїхали в село, а ми з братом залишилися самі. На сусідньому ліжку все ще додивлявся свої солодкі сни брат Валерій. Я захотів зробити для батьків щось приємне. Святкова вечора була б для них приємним сюрпризом. І я пішов на кухню. «Може, зробити морозиво? Чи цукрові цукерки? Але ж ми ще досі не відмили каструльку, в якій останнього разу смажили цукор. Тоді я насмажу дерунів! – я підняв погляд на шафу, де ще досі лежало декілька чорних дерунів, які ми заховаємо подалі від маминих очей. «Може, краще щось купити?». Визирнувши у вікно, я побачив чергу біля овочового магазину. Я дістав зі скарбнички гроші і через секунду вже біг сходами.

– Я буду за вами, – сказав я сусіду, що стояв наприкінці черги, і побіг подивитися, що там привезли в овочевий магазин. А там лежала величезна піраміда кавунів.

Нетерпляче переступаючи з ноги на ногу, я спостерігав, як покупці несли додому кавуни. Але, вибігаючи з дому, я не взяв із собою ніякої сумки. «Як же я буду нести свій кавун?» – з жахом подумав я. Сказавши сусіду, що за секунду буду, я побіг додому. Піднявшись сходами на третій поверх, я потягнув за клямку вхідних дверей, проте вони виявилися зачиненими.

«І навіщо він зачиняється?!» – подумав я про брата і натиснув на дзвінок.

«Хто там?» – почулося зсередини.

– Це я, відчиняй швидше, бо я в черзі стою, – загукав я.

– А де твої ключі і чому ти дверей не зачинив? – запитав брат.

Схопивши пакет, я залишив запитання брата без відповіді, і, вигукнувши: «Я в

овочевий!», стрімголов побіг сходами вниз.

Черга моя ще не пройшла. І ось від мене до продавщиці залишилося всього троє людей. І тут я помітив біля ваги напис: «Кавун 30 коп.». «Кавун коштує всього 30 копійок! – зрадів я. – Як мені сьогодні пощастило, адже в мене в скарбничці залишилося якраз 30 копійок. Можна використати їх і навіть не розмінювати грошову купюру. Але чи встигну я принести?» І я вирішив ризикнути. За секунду я добіг до свого під'їзду. Ще раз натиснув на дзвінок.

– Хто там? – почувся незадоволений голос брата.

– Це я, відкрий швидше!

– Що сталося? Ти чому такий захеканий?

У відповідь я лише встиг глянути на брата: його обличчя було намазане татовим кремом для бриття. Лише витрясши зі своєї скарбнички 3 монетки, прожогом кинувся з квартири, захопивши ключі брата. Адже сподівався, що швидко повернуся.

І ось нарешті надійшла моя черга.

– Дайте мені кавуна! – звернувся я до продавщиці і поклав на прилавок свої монетки.

– За тридцять копійок? – здивовано запитала вона.

Я кивнув головою. І тоді продавщиця почала розбирати кавуну піраміду, вибираючи звідти найменші плоди і кладучи їх на вагу.

«Чому вона вибирає такі маленькі?» – дивувався я подумки. Тоді я зрозумів, що тридцять копійок коштує 1 кг кавуна! Продавщиця вибирала все менші і менші кавуни, а моє хвилювання тим часом наростало з кожним кавуном...

– Вітя-а-а! – пролунав десь з неба Валерин голос.

Піднявши голову, я по-

бачив на нашому балконі брата.

Продавщиця знайшла – таки маленький кавун. Поклавши його на вагу, вона коротко промовила:

– 10 копійок ще принесеш!

У відповідь я лише хитнув головою, схопив свою покупку і побіг до свого під'їзду. А ось і сходи. І тієї миті всі мої благі наміри розбилися в друзки прямо перед моїм носом. Шокований, я дивився на розкидані по сходовій площадці скибки вистражданого довгим очікуванням кавуна. Я засунув руку в кишеню, щоб дістати звідти пакет, але знайшов там тільки ключі... з брелоком, тобто мої. В іншій кишені лежали Валерині ключі і пакет. Я поспіхом зібрав розкидані скибки, відкрив двері своїм ключем і простягнув на долоні брату його ключі. Він мовчки взяв ключі і побіг сходами...

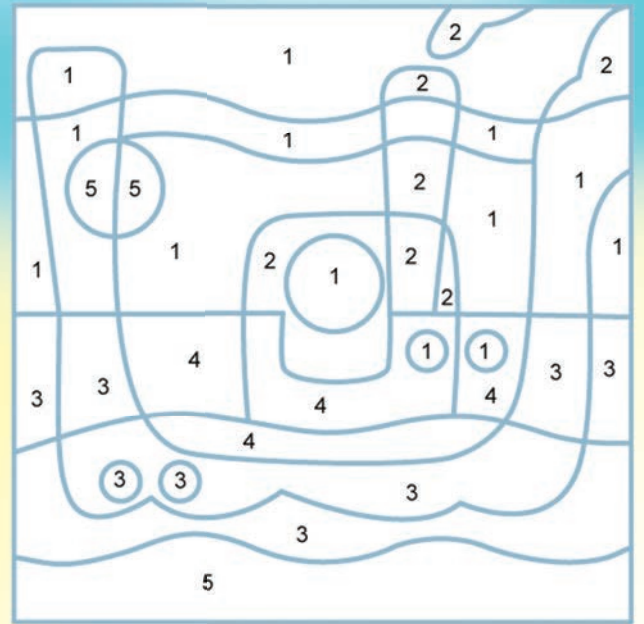
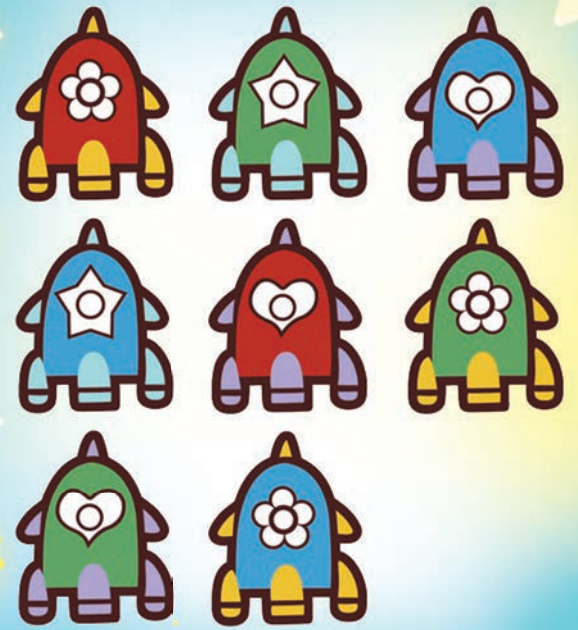
Я сів за кухонний стіл і дістав з пакета залишки кавуна. Я їв маленькою ложечкою рожеву недозрілу м'якоть і мало не плакав.

У цей момент я почув шурхіт за дверима. Але, побачивши усмішку мами, я розчулювався ще більше, кинувся в мамині обійми і заплакав. Трохи заспокоївшись, я розповів свою доволі драматичну історію. Мама полегшено усмінулася. А у дверях знову з'явився тато... з великим кавуном під рукою.

А потім була щаслива святкова вечора. Кавун був надзвичайно смачним.

З того часу пройшло вже багато часу, але інколи я все ще відчуваю те саме, що й у той день, коли мої мрії та прагнення зробити святкову вечерю так нещадно розбилися. Я не забуду співчуття та підтримку мами і тата, котрий, не дорікаючи, зробив те, про що я мріяв.

Посмотри, какой ракеты не хватает, и дорисуй.

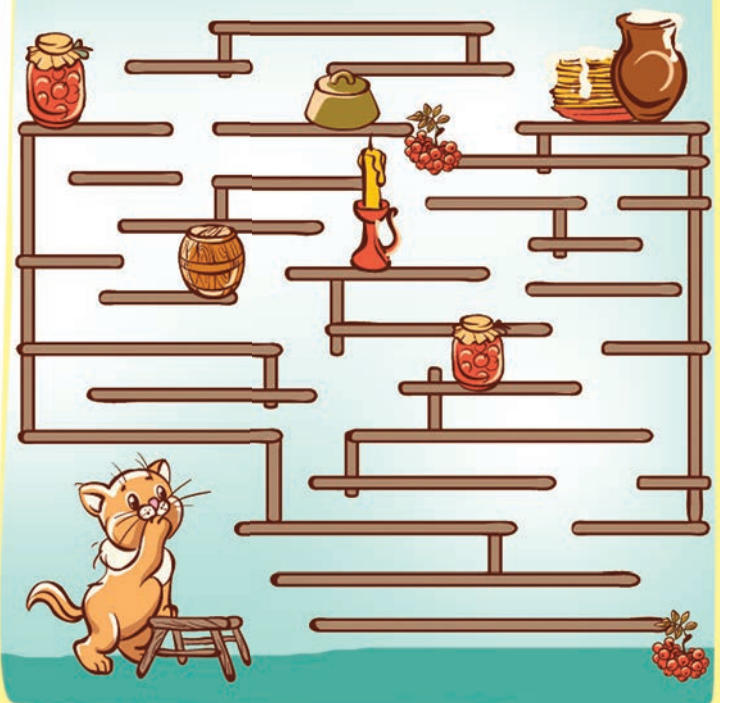
● - 1 ○ - 2 ● - 3 ● - 4 ● - 5

Знайди зайвий об'єкт у кожному ряду.

ЛАБИРИНТ

Помоги котенку добраться до верхней полки с лакомым угощением.

Лідія Кот

Сергій Худяк

Вікторія Кот

Даниїл Ярошик

Катерина Бойчун

Анна Романчук

Вікторія Шиш

Вероніка Дусь

Полліанна Колош

Анастасія Рудика

Ліза Попова

Тетяна Лапчик

Еріка Колош

Олексій Кохан

Даниїл Кузьмін

Олександр Кот

Вечірні історії

Норе.UA

Дитячі повчальні історії Добрячка

ПН-ПТ
20:50

ТЕЛЕФОНУЙТЕ
0 800 30 20 20
безкоштовно по Україні

ДИВІТЬСЯ
У кабельних мережах,
Інтернеті, на моб. додатках
і на супутнику ASTRA 4A

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

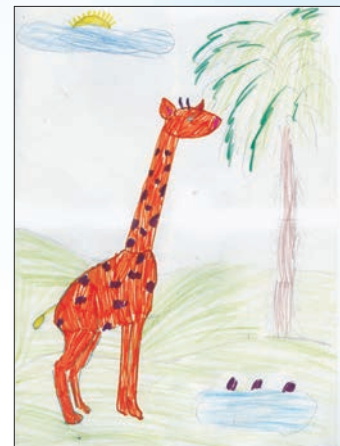
Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Ассоль Колош

Каріна Лаврека-Кайкуліна

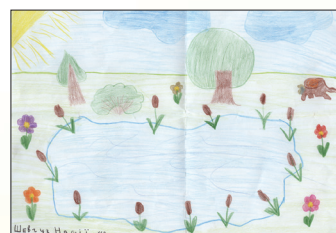
Віка Трощій

Вікторія Храпчун

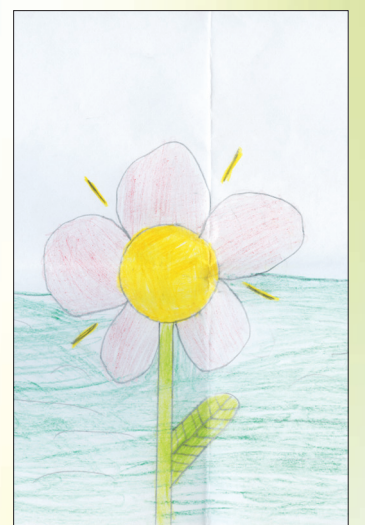
Ольга Рудика

Надія Шевчук

Азал Ельдаров

Малюнок без підпису

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

«Джерело життя»
ДЖ
Християнське видавництво

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

